U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **A. H.,** proti žalovanému: **Nejvyšší správní soud,** se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, o žalobě proti usnesení žalovaného ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 As 187/2016 - 28, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 20. 12. 2016, č. j. 29 A 186/2016 - 33,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se podáním, označeným jako *„Správní žaloba proti usnesení ČR – Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 187/2016 - 28 ze dne 28. července 2016“*, domáhal zrušení citovaného usnesení žalovaného, jímž Nejvyšší správní soud v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 6. 2016, č. j. 22 A 63/2016 - 7, nepřiznal žalobci osvobození od soudních poplatků (výrok I.), zamítl žalobcovu žádost o ustanovení zástupce (výrok II.), vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost (výrok III.) a vyzval žalobce k předložení plné moci udělené jím advokátovi k zastupování v řízení či k prokázání vysokoškolského právnického vzdělání (výrok IV.).

[2] Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) podání žalobce posoudil jako správní žalobu a v záhlaví specifikovaným usnesením ji podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) odmítl. Žaloba nemířila proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale proti usnesení soudu, který při výkonu soudnictví není správním orgánem. Žaloba proti jeho usnesení je proto nepřípustná.

[3] Proti tomuto usnesení krajského soudu podal žalobce (dále „stěžovatel“) dne 7. 2. 2017 kasační stížnost. Uvádí, že v řízení před krajským soudem jednal nezákonný úředník, nemohl se vyjádřit k senátu 29 A ve smyslu § 8 odst. 5 s. ř. s., rozhodnutí vydal nepříslušný úřad a vyloučení soudní úředníci, v poučení usnesení krajského soudu je jako

opravný prostředek namísto odvolání nesprávně uvedena kasační stížnost a dále nebyly splněny podmínky řízení pro napadené usnesení krajského soudu. Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a rozhodnutí.

[4] Kasační stížnost je nepřípustná pro nedostatek podmínek řízení dle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojitosti s § 120 s. ř. s., a to z dále uvedených důvodů.

[5] Projednávaná kasační stížnost je evidentně další z bezpočtu stěžovatelových podání zcela zřetelně šikanózní povahy, jimiž zneužívá své právo na soudní ochranu poskytovanou právním řádem České republiky a garantovanou jejím ústavním pořádkem. Nejvyšší správní soud se dosud vždy snažil vysvětlit stěžovateli nesmyslnost a bezprávnost jeho počínání, avšak zcela marně.

[6] Nejvyšší správní soud si je vědom znění čl. 36 Listiny základních práv a svobod, který zaručuje právo na soudní ochranu. Okolnosti, za nichž stěžovatel uplatňuje svá práva (a to zejména právo na soudní ochranu), však nelze považovat za výkon subjektivního práva v souladu s právním řádem. Chování stěžovatele naopak naplňuje znaky zneužití práva, tedy případů, *„kdy někdo vykoná své subjektivní právo k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti; takovéto chování, jímž se dosahuje výsledku nedovoleného, je jenom zdánlivě dovolené*“ (viz např. rozsudek ze dne 10. 11. 2005, č. j. 1 Afs 107/2004 - 48, publ. pod č. 869/2006 Sb. NSS.)

[7] Stěžovatelovo systematické zneužívání práva na soudní ochranu brání, aby správní soudy, jak na úrovni jednotlivých krajských soudů, tak na úrovni Nejvyššího správního soudu, mohly poskytovat účinnou a včasnou ochranu těm, jejichž subjektivní veřejná práva mohou být skutečně ohrožena či dotčena.

[8] V souladu se zásadou hospodárnosti řízení proto Nejvyšší správní soud nepřistoupil k provedení dalších procesních úkonů a upustil i od zevrubnějšího odůvodnění tohoto rozhodnutí. Stěžovatel jej velmi dobře zná.

[9] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s.

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky a, jak je stěžovateli známo, není proti němu přípustná žádná z žalob ve správním soudnictví ani jiný prostředek ochrany poskytovaný soustavou soudů České republiky.

V Brně dne 15. února 2017

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu